

تحلیل فلسفه شادی و غم با استفاد از آموزه های نهج البلاغه و کاربرد آن در سبک زندگی اسلامی

زهرا قنبرپور^۱، لیلا بیگدلی^۲

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران، ایران

۲- مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

چکیده:

قدمت توجه به موضوع شادی به درازای تاریخ خلقت بشر است، زیرا آدمی همواره به دنبال رهایی از دردها و رنج ها و تغییر وضعیت خود از حال بد به حال خوب بوده است. شادی، دستاوردی نوین در علم روانشناسی است و از مهم ترین احساسات و نیازهای بشر به شمار می رود. هدف از این نوشتار این است که ضمن تبیین و توضیح شادی و غم به این پرسش پاسخ داده شود که آیا مفهوم شادی و غم و شاخصه های آن در نهج البلاغه و کلام حضرت علی (ع) به طور مستقیم یا غیر مستقیم مورد اشاره قرار گرفته است؟ چه مباحث و آموزه هایی در خصوص شادی و غم در نهج البلاغه می توانیم مشاهده کنیم؟ روش انجام مطالعه تحلیل اسنادی است و به منظور گردآوری داده های لازم جهت پاسخگویی به سوالات پژوهش اسناد و مدارک موجود، مرتبط و در دسترس جمع آوری و به شیوه کیفی مورد استفاده قرار گرفته است. یافته های مطالعه بیانگر آن است که: مؤلفه ها و ابعاد مطرح شده برای شادی و غم توسط صاحب نظران سه دهه اخیر، عموماً در بطن سخنان، توصیه ها، دستورها، نظرها و شیوه های به کار گرفته شده توسط حضرت علی (ع) حضور و وجود عینی داشته است و بیانات ایشان در ۱۴ قرن قبل نشان از شخصیت ممتاز و بی نظیر ایشان دارد. همچنین ایشان نه تنها شادی و نشاط را نهی نکرده بلکه روشهای مختلفی برای دستیابی به شادی و نشاط و اجتناب از غم و اندوه نیز توصیه نموده است که در این مقاله مورد بررسی قرار می گیرد.

کلید واژه ها: حضرت علی (علیه السلام)، نهج البلاغه، شادی، غم